

Matheus 7:13,14

*“Gaat in door de enge poort;
want wijd is de poort en breed is de weg die naar het verderf leidt
en velen zijn er die door deze ingaan.
want de poort is eng en de weg is nauw die tot het leven leidt
en weinigen zijn er die deze vinden.”*

- 1 de weg die breed is**
- 2 de poort die smal is**
- 3 de ingang die geboden is**

Gemeente,

In de Bijbel gaat het over geweldige dingen. Want heel de Bijbel is doortrokken van de verkondiging dat er twee mogelijke eindbestemmingen zijn voor ieder mens. Met verschillende woorden worden ze aangegeven. In onze tekst door de Heere Jezus Zelf met ‘verderf’ en ‘leven’. Woorden waar een oceaan in en onder ligt. ‘Verderf’ hangt samen met vloek, toorn van God, hel, Godverlatenheid, kwelling, zelfverwijt en wroeging, duisternis, vuur, pijn. ‘Leven’ hangt samen met hemel, vreugde, zaligheid, altijd met de Heere zijn, zuiverheid, heiligheid, geen dood en verdriet, volkomen verlost zijn, totaal vol zijn van God.

Aan het einde van de Bergrede heeft ook de Heere Jezus het over die twee mogelijke eindbestemmingen. En daarom moet ook de prediking, een preek, over deze dingen gaan. Dat ieder mens op één van deze twee plaatsen voor eeuwig zal zijn. Dat er niet maar één mogelijkheid is, alleen de hel, want daar viel er niks te preken. Niet alleen de hemel, dan viel er niets op te roepen, te waarschuwen, aan te dringen. Dat er ook geen drie of meer tussen mogelijkheden zijn, dan zou je kunnen denken, och als het de hemel niet is, dan kan het nog wel te doen zijn en best uit te houden zijn. Nee, in lijn met de Bijbel heeft elke preek twee eindbestemmingen te noemen. Of het één of het ander. Houdt daar ook uw predikant aan en houdt het uw kinderen voor, dat het anders misleidend en levensgevaarlijk is.

Nou zou je zeggen: maar dan is de keus toch niet zo moeilijk. Want zo’n groot verschil, dat ligt toch voor de hand. Stel, je ziet twee dingen voor je staan: een krot en een paleis. Waar zou je naartoe gaan? Stel, je ziet twee dingen voor je: een brandstapel en een bruiloft. Waar zou je binnenlopen? Nou, er zijn twee eindbestemmingen: verderf, de hel, en leven, de hemel. Nou, zou je denken dat is toch zo moeilijk niet, natuurlijk ga je dan voor het paleis, de bruiloft, de hemel. Maar...dat zou erg ondoordacht zijn. Jezus waarschuwt ons dat het een fatale vergissing is om dat te denken. De Heere Jezus waarschuwt ons dat er zelfs velen zijn die naar de hel gaan en weinigen die naar het leven gaan. En dat zegt Hij

temidden van het volk Israel, het verbondsvolk. Vandaar dat Hij dringend oproept: gaat in tot het leven. Dat hoort dus thuis midden in de verbondsgemeente van nu. In de kerkdienst. Want het zou een fatale vergissing zijn om te denken of het gevoel te geven, o, wees er maar gerust op, dat zit natuurlijk wel goed. Ook, juist, in de verbondsgemeente hebben we Jezus woorden serieus te nemen dat het niet vanzelf spreekt om op weg te zijn naar de hemel. Wee de prediking die je dat gevoel wel zou geven.....

1 de weg die breed is

Maar...hoe komt dat dan? Dat er velen op weg zijn naar het verderf en weinigen naar de hemel? We luisteren naar onze tekst: omdat de poort naar die weg naar het verderf wijd is en de weg zelf is breed, goed begaanbaar, staat er eigenlijk. Dus dat gaat nogal makkelijk. Aan het einde van de Schriftlezing hoorden we het Jezus zeggen: daar leven de werkers van de ongerechtigheid. Niet de ongerechtigheid, de zonde, kruisigen, doden, maar zijn gang laten gaan. Je zondige verlangens niet kruisigen, maar misschien wat kanaliseren, het moet niet te opvallend zijn en in het oog springen. Je gaat om de strijd met jezelf heen. Als je water van een berg af laat lopen dan zoekt dat zijn weg naar beneden, de makkelijkste, om de bulten en blokkades heen. Zo zoek je dan je weg, zo makkelijk mogelijk, om de strijdpunten heen. Geen strijd met jezelf ervoor over hebben in je leven. Je kunt wel bepaalde ervaringen hebben, een goed gevoel hebben gehad bij tijden, zelfs geprofeteerd hebben, duivelen uitgeworpen, krachten gedaan, maar geen strijd tegen jezelf. Wel gaven, gevoel, maar geen bekering.

Ondertussen kunnen mensen op die brede weg totaal niet op elkaar lijken. Elkaar niet herkennen en niet tegenkomen voor hun gevoel. Zoals op een brede winkelstraat in Amsterdam of Woerden met veel mensen. Dan kan het zijn dat je allebei er bent geweest, maar je hebt elkaar niet gezien: de één liep aan die kant de ander aan de andere kant van de weg, en het was druk, je bent elkaar misgelopen. De één leeft losbandig en gaat zoveel mogelijk uit, drinkt, heeft zijn afgod in de sport, smijt geld over de balk, vloekt en steelt. De ander leeft keurig, twee keer zondag in de kerk, geen onvertogen woord, ijverig in de gemeente. Ze herkennen elkaar niet, komen elkaar nooit tegen, en toch: beide op de brede weg. Geen strijd om hun zondige begeerlijkheden te doden.

En dan het meest schokkende: op de brede weg. Denk aan een A 2

of A 12. Kijk, als je op een smal weggetje door de bergen rijdt dan let je wel op: elk moment kan er weer een haakse bocht komen, kan er weer een ravijn voor je opdoemen. Maar als je op de A 2 of A 12 rijdt, zo'n brede weg, dan houd je daar geen rekening mee, dat je ineens een haakse bocht krijgt of dat je ineens voor de afgrond komt. Nee, dan heb je het gevoel: dat gaat zo wel nog een tijdje door, cruise control en maar lekker doorrijden. Op de brede weg ben je er makkelijk gerust op. Dat gaat zo nog wel een tijdje door. Wat moet satan een mensenhater zijn, een gruwelijke verderf. Dat je naar het verderf, het eeuwig verderf een weg aanlegt, breed en wijd. Die dan ineens ophoudt: het ravijn in. Nietsvermoedend rijden mensen door en ineens: de weg houdt op, ravijn afgrond. Nietsvermoedend leef je verder: dat gaat best goed zo, dat gaat vast nog een tijdje zo door. En ineens: je sterft, Jezus komt terug: afgrond, eeuwige afgrond, verderf. Daarom zijn er zovelen die die weg gaan. Die de weg naar het verderf gaan en verdergaan.....

Die wijde poort zijn wij in het paradijs doorgedaan: doe waar je zelf zin in hebt, wat je het beste uitkomt, maak het zelf uit, zeg geen 'nee' tegen leuke dingen. En die weg is breed, dat gaat vanzelf. Het leeft zo makkelijk. En je hebt het gevoel: dit gaat nog wel een tijdje zo door. Wie nooit wakker geschrokken is, wie nooit heeft geleerd wat bekering is, wie nooit heeft ingezien dat hij de verkeerde kant ervaart van nature, wie geen dagelijkse strijd tegen zichzelf kent, die is er op, op de brede weg.....

2 de poort die smal is

Misschien hebben sommige mensen wel die plaat in huis hangen: de brede en de smalle weg. Niet verkeerd om zo'n plaat in de hal, of boven een kast te hebben hangen. Het kan een voortdurende oproep zijn: bedenkt, bezint waar je op bent, waar je heengaat. We mogen best nadenken hoe we ook in ons huis, in onze leefomgeving daar iets van over kunnen dragen, onszelf en anderen daar dagelijks aan te herinneren. Het is een wonder dat er nog een andere poort en weg is. Een enge poort en nauwe weg. Dat betekent dan niet: griezelig, maar smal. Dat is de weg die Jezus in de Bergrede heeft getekend. Die je kunt samenvatten met: gerechtigheid. Het jagen naar de gerechtigheid. Naar een heilig leven. Want men zegt wel eens: er is toch maar één God. Dat is waar, maar daar hoort wel wat bij: er is ook één weg tot God. Wie naar de hemel wil, die moet ook de weg naar de hemel gaan. En die weg is: van harte Gods geboden onderhouden. Jezus heeft dat leven voorgesteld, ingevuld.

Om je broeder niet alleen niet te doden, maar ook 'dwaas' tegen hem te zeggen.

Om als je broeder iets tegen je heeft, eerst naar hem toe te gaan voor je tot God nadert.

Om niet alleen geen overspel te plegen, maar zelfs een vrouw niet aan te zien om haar te begeren.

Om niet alleen niet zomaar te zweren, maar je 'ja' is 'ja' en je 'nee' is 'nee'.

Om als je geslagen, gescholden wordt om je geloof, niets terug te doen, maar het je te laten gebeuren.

Om goed te doen aan vrienden én vijanden, te bidden voor die je haten, wel te doen die je vervolgen, en te zegenen die je vloeken.

Om te bidden, te vasten en goed te doen en geld te geven, zonder enige bedoeling van eigen eer, maar helemaal gericht op God.

Kortom: dat ik liever alle eer van mensen laat varen dan dat ik in het allerminste tegen Zijn wil doe.

Dat is de smalle weg, die leidt naar het leven. Dat zegt Jezus. Dat beveelt Jezus. Leef zo, jaag naar de gerechtigheid. Maar, dat zegt Jezus niet alleen, maar Hij is Zelf die weg gegaan. Hij is niet Iemand die bevelen uitdeelt en Zelf geen vinger uitsteekt. Nee, Hij is Zelf die weg gegaan van gerechtigheid. Volkomen en tot het einde toe. Hij heeft Zelf de wil van de Vader voldaan al kostte Hem dat alle eer van mensen, al bracht Hem dat smaad, veroordeling, kruisiging. Hij heeft de wil van God volbracht tot in de hel toe. Voor Hem leidde de smalle weg van gerechtigheid naar het verderf, en toch ging Hij hem ten einde toe! En daarom is er een poort. Een poort van een smalle weg die naar het leven leidt. En die poort is Jezus Zelf! Als we zeggen: gaat in door de smalle poort, dan horen we daarin klinken: kom tot Christus! En wat een zegen, in de gemeente wordt dat gehoord, worden we allen genodigd om te komen tot Christus. Erg genoeg: hoevelen worden niet genodigd. Het zou toch moeten dringen om het veel meer mensen te laten horen: kom tot Christus. Wij mogen het horen. Wij worden genodigd, geroepen, aangespoord.

Maar waarom is die poort dan smal en die weg ook? Omdat komen tot Christus als keerzijde heeft dat je alle eigengerechtigheid wegwerpt en er onvoldoende opschrijft. Alle eigen inspanningen deugen niet, zijn niet volmaakt. Overal ligt zonde in. Verkeerde bedoelingen, motieven, onvolkomenheid. Onvoldoende om mee in te gaan. Afgewezen. En komen tot Christus houdt ook in dat je al je zeggenschap uit handen geeft. Je

zeggenschap over heel je leven. En daar houdt je niets van achter. Alle zonden krijgt Hij zicht op, heel je leven krijgt Hij bevoegdheid over. Christus aannemen is alles uit handen geven. Als je een groot geschenk in ontvangst nemen kun je niet met volle handen doen. Christus in ontvangst nemen kun je niet met volle handen doen.

Daarom is die poort smal. Daarom is die poort voor zondaren smal. Dat ligt niet aan die poort. Maar omdat zondaren zondaren zijn, vijanden van gerechtigheid en zaligheid en genade. Omdat onze natuur door de zonde zo anti-gerechtigheid is. Omdat de weg van gerechtigheid tegen je vlees in gaat. Voor een opgeblazen ballon is is een poortje al gauw te smal. Maar voor een leeggelopen ballon is een poortje breed genoeg. Het is maar hoe je ervoor staat. Opgeblazen van eigengerechtigheid kunnen wij niet door de poort. Maat ontledigde, verbrijzelde zondaren kunnen er wel 100 tegelijk door naar binnen.

Beproeft uzelf: En...dan herken je elkaar wel. Als die poort smal is dan staan alle voetstappen op dezelfde plaats. Je herkent elkaar als in Christus je heil gevonden en je eigengerechtigheid verloren. Je herkent elkaar als strijders tegen jezelf. Bent u door de smalle poort ingegaan? Wandelt u op de smalle weg? De poort tot de smalle weg is de doodsteek voor je zelfhandhaving en je zelfbeschikking. De weg naar het leven is een weg waarop je jezelf niet mee hebt. Beproeft uzelf of u op de smalle weg wandelt.

3 de ingang die geboden is

En daarom omdat de poort en weg naar het verderf breed zijn en poort en weg naar het leven smal, daarom zegt Jezus: gaat in door de enge poort. Hoort u de spits van elke prediking? Gaat in. En ik hoor, zeker weten de bewogenheid van de Heere Jezus hierin klinken. Niet willende dat sommigen verloren gaan maar dat zij allen tot bekering komen. Jezus, zoals Hij weende over Jeruzalem. Hij zag die stad, die mensen, op de brede weg, door de brede poort, op de weg naar het verderf en Hij hilde. Och dat gij toch bekende wat tot uw vrede dient. Mensen op de brede weg, zonder strijd met zichzelf, levend zoals het uitkomt, gerust op de afloop, maar straks ineens het verderf: gaat in! Kom tot Christus! Kijk, de prediking die heeft het over de twee wegen, dat is wel duidelijk, maar de prediking is het niet om het even welke poort en weg mensen doorgaan. Spurgeon zegt ergens: als mensen zich niet om hun eeuwige toekomst bekommeren, en misschien zitten die er wel, die zich nog nooit zo druk hebben gemaakt om hemel of hel, wel over veel andere dingen, maar nooit over leven of verderf, laat hen dan merken dat hun prediker er zich wel

druk om maakt en dat het hem wel wat uitmaakt. Mensen, het maakt zo'n eeuwigheid verschil, en die brede weg houdt ineens op, stort ineens neer en satan lacht en u huilt en krijst voor eeuwig: gaat in, komt tot Christus.

Gaat in! Komt tot Christus. Waar je ook bent op de brede weg, vanaf elke plaats is de afslag naar deze poort. Hoeveel borden staan er niet langs de brede weg? Hoeveel keer is het al niet verkondigd? Elke keer was het als een bord langs je levensweg: gaat in! Komt tot Christus! Je zou toch allemaal voorbijrijden, allemaal negeren. En eens: zullen zij zoeken in te gaan en niet kunnen, namelijk nadat de heer des huizes zal zijn opgestaan en de deur gesloten zal hebben, zoeken als het te laat is.

Gaat in, komt tot Christus! Dat bevel straalt bewogenheid uit. Maar nog iets anders ook en evengoed. Het straalt toestemming uit. Dat u bevolen wordt om in te gaan door de smalle poort, te komen tot Christus, dat houdt in dat het u toegestaan is om te komen en in te gaan. Het wordt bevolen. Nou, als je iets bevolen wordt, dan zou het toch te gek voor woorden zijn als je bevolen wordt om door die deur de kerk in te komen en als je daar dan komt dat je dan te horen zou krijgen: maak dat je wegkomt hier, je blijft maar buiten. Het is je eerst bevolen en dan teruggestuurd worden... als de Heere Jezus eerst beveelt en dat doet Hij, om te komen en in te gaan, zou Hij dan je even late wegsturen: je komt er niet in? Eerst bevelen en dan niet welkom zijn? Als iemand daar mee zit: mag ik wel komen, mag ik wel ingaan door die poort, ik ben het niet waard, ik ben zo ongeschikt, zo zondig en verdorven, hoor dan: het word u bevolen. U bent ongehoorzaam als u niet komt, niet komen is ongehoorzaamheid. En wie niet anders kan dan komen, die is zo welkom!

Die zal vinden. Dat woord staat er niet zomaar. Dat is weer zo'n tegenstelling. Die staan er nogal wat in onze tekst: we hadden de tegenstelling tussen enge poort en wijde poort. Tussen nauwe weg en brede weg. Tussen verderf en leven. Maar hier nog één: die wijde poort die ga je in, die smalle wordt die wordt gevonden. Gevonden, vinden, daar klinkt iets in door van verwondering, verrassing. Zoals Jezus in die gelijkenissen zei: een man die een parel van grote waarde vond. Hij zocht parels en hij vond er één, nooit gedacht dat die bestond. En die ander die was op de akker aan het werk en die vond een grote schat, hij was er niet naar op zoek en toch vond hij hem. Dat kan verschil maken: de één die zoekt tijdenlang naar God, heil, zekerheid, en als je dan vindt. Alles in Christus en het leven uit Hem. Wat een wonder. In plaats van jaren

zwoegen ligt in één moment in Hem kant en klaar gereed. En een ander zocht helemaal niet en ineens, daar werd je erbij gebracht: ongevraagd, onverwacht, het heil in Christus. Je zult maar vinden! Je zult maar gevonden hebben. Eén en al verwondering: o Heere, waarom ik. Waarom heeft Uw Geest mij getrokken, mijn ogen geopend. Mij wakker gemaakt voor mijn leven, mijn reis, mijn eindbestemming, mijn ogen geopend voor die poort, Christus en het leven uit Hem. Waarom ik, Heere. Zovelen vinden niet. Waarom was het op mij gemunt terwijl zoveel anderen gaan verloren.

Ja, dan kan je soms het gevoel hebben, zit ik niet verkeerd. Want die weg is zo smal, letterlijk, zo samengeperst, zo moeilijk, er is zo weinig leefruimte, je wordt in sommige landen in een hoek gezet, een gevangenis gegooid, geen enkele keus, er wordt voor je bepaald en over je beslist. En het kan zo moeilijk zijn. En je kunt zo eenzaam voelen, weinigen zijn er die hem vinden en bewandelen. Dat kan je allemaal het gevoel geven, zit ik wel op de goede weg. Op die brede weg heb je zomaar het gevoel: dat gaat wel goed, zo makkelijk, zo velen. Op de smalle weg kun je juist het gevoel hebben: zit ik niet verkeerd, zo moeilijk, zo weinigen. Maar toch, toch, bij tijden, denk aan een tunnel, dan zie je in de tunnel het licht van opening al naar binnen stralen. Middenin de tunnel valt al licht van de eindopening naar binnen. Op die smalle weg valt soms al licht van het einde. Van het leven naar binnen. Licht van heerlijkheid, gunst van God, nabijheid van Christus, inwoning van de Geest. Soms op de donkerste en diepste plaatsen en stukken van die weg, valt het meeste licht. Opdat u vol zult houden. Eng was de poort, smal was de weg, maar heerlijk zal het leven zijn. Overweldigend, alles te boven gaand. Dan zal Hij zeggen: gaat in, gij gezegenden Mijns Vaders.

Amen